

Index in Lib. Sex

gis, quando in ipso actu adhibita est clausula, ex certa scientia.
ibid. num. 15
Actus gentilis adhibita praetoris presentia, & auctoritate, presumitur ritus, & recte confessus, & cum cause cognitio. pres. 104.
lib. 4. num. 10
actus, qui nre procedere debuit, non presumuntur precessisse, quan-
do actus pendet a voluntate, & peractare partum, & non con-
stat actus ipsos, fuisse eodem die confessos. pres. 7. lib. 6. num. 10.
Idem quando ipsi actus essent semper validi, siue vnu ante alterum,
siue post confessus fuerit, & vnu altero prius scriptus es-
set. ibid. num. 11. Idem quando nos eti uimile, quod actus ille
praecepsit. ibid. num. 12
actu preparatorium qui fecit, quando a sum principalem, & sic
præparatum effectus dicatur. pres. 1. lib. 6. num. 1. Et an vere di-
sposuisse presumuntur a ipso principali. ibid. num. 6. Quod si præ-
paratorium est proximum suo principali, dicuntur sibi suisse, &
de ipso principali. ibid. num. 17. Secus si preparatorium est remo-
tum ab ipso principali. ibid. num. 18
actus a lege permisus, vel prohibitus an presumatur, presump-
t. 16. lib. 6. num. 1
actus a lege prohibitus factus publice, & palam presumitur igno-
rante, & per errorem factus. pres. 2. lib. 6. num. 26. Idem quando
constat de confessione aliquis personæ, cui probabilitas cre-
di, & fides a dubieri debuit. ibid. num. 27. Idem quando agitur de ex-
cludendo dono, & mala fide. ibid. num. 29
actus in mente, tenetis nil operatur. pres. 99. lib. 4. num. 14
actus inutilis in declarat voluntatem agentis ut, & actus utilis.
pres. 173. lib. 4. num. 31
actus nullus nomine actus non meretur. pres. 10. lib. 4. num. 21. Ex-
actu nullo facile declaratur faciens voluntas. pres. 15. lib. 4. num. 2
actus odiosus in dubio non sustinetur, quia in odiosis non presumi-
tur pro validitate actus. pres. 4. lib. 6. num. 53
actus præcedens posterior est ad sequentes, ut influat in omnes,
quam econtra. pres. 178. lib. 4. num. 9
actus finis ex principio bonus vel malus presumuntur. pres. 17. lib.
6. num. 1. Et an debet spectari finis, vel principium actus. ibid.
num. 3. & 4
actus forma diligenter inspecta, facile ipse actus agnoscitur. pres.
4. lib. 4. num. 20
actus pluralitas debet ab eo probari, qui eam deducit. pres. 15.
lib. 6. num. 3
actus pluralitas presumuntur, si centum promissa abs te pero, &
probem de quinquaginta tantum, non enim dicunt probata-
mea intentio. pres. 15. lib. 6. num. 13. Idem quando aliquis perit ce-
rebus, & abdito. pres. 41. lib. 5. num. 1. Presumptio autem, & confe-
ctus probari possunt. ibid. num. 2. & seq. que presumptions,
vel a natura, vel a lege, vel a iudice sunt. ibid. num. 4
adulteria præsumptio insurgit aduersus eum, cui a matro ter deni-
ciatum fuit, ne cum eius uxore esset, eamque alloqueretur, si de-
inde competere alloquenter. ibid. num. 9. Et dicunt presumptio iuri,
& de iure que sufficit ad indicendam penam capitalem
ex lege Iulia de adulteriis. ibid. num. 10
adulterij præsumptio insurgit quando solus cum sola innentus est
in loco secreto, & abdito. pres. 41. lib. 5. num. 11. Non dicunt autem
ex hoc actu vere probatum adulterium. ibid. num. 12. Non dicunt
veri probatum adulterium etiam, quando vir, & mulier vii
fuerint in eodem lecto nudii. Dicunt tamen virgines pre-
sumptio que satis operatur, quo ad thorri separationem. ibid. num.
13. Idem quo ad datis amissionem. ibid. num. 14. Etruncumque hec
presumptio iustificat ad indicendam penam capitalem legis Iuli-
iae de adulteriis. ibid. num. 15
adulterium præsumit illam commississe, vel committere voluisse,
que reperta est in domo vbi adulteria solent committi. pres. 3.
lib. 6. num. 8. Idem præsumit, ex preparatorijs proximis ad com-
mittendum adulterium, vi quod solus cum sola, nudus cum nu-
da reperti sint in cubiculo. ibid. num. 6
adulterium vxoris, iniunctio ceteri sufficiens, ob quam donator
vel testator, legatum vel donationem causa mortis censetur re-
uocare. pres. 73. lib. 3. num. 30
adulterium committente muliere, donatio à viro facta præsumitur
reuocata. pres. 23. lib. 3. num. 1. Idem si tu piter luferit, vel deofcu-
lari sepe pastu sit. ibid. num. 2
aduocatum aduersario subtrahens, præsumitur fouere malam cau-
sam. pres. 91. lib. 2. num. 10
aedificet ut quis in suo, pecuniam largitus, præsumitur donare, cum
alias non effert. iuratus. pres. 32. lib. 3. num. 2
aedificans in re fideicommisso subiecta heres, non presumitur do-
nare, sed tempore etenientis restitutionis repetit impensis. pres.
32. lib. 3. num. 3
actus substanbia subtilata, non est de ipsius effectu disputandum.
presumpt. 39. lib. 4. num. 30
actus unitus præsumitur ex identitate loci, & personarum. pres. 15.
lib. 6. num. 7
adeundo quis se quasi obligat legato ratis. pres. 108. lib. 4. num. 56
adiecta alteri rei, loco adiectionis cedunt. pres. 99. lib. 3. num. 5
aditio hereditatis ex aliquo actibus presumitur. q. 48. lib. 1. num. 16
adminiculum duplex secundum Bal. q. 7. lib. 1. num. 57
adminiculum vehemens quid sit. ibi. num. 58
adminiculum non vehemens quid. num. 59
adminiculum vehemens, adiuuat semiplenam probationem. q. 42.
lib. 1. num. 2
Adminicula, quibus fama probatur de possessione, & prefens status
correspondens dominio de pretorio vel quando titulus aliquis
est manifestus, vt de, & satis videtur appearat. pres. 63. lib. 6. num. 88
administrator Reipub. administrator Ecclesie equiparatur,

Præsumpt. Iacobi Menochij.

Aestimatio rei in dotem data in arbitrios collata, si ipsi non aesti-
ment ea, censetur facta, quaæ emptionem faceret ad precium,
quod tempore traditionis res illa iuste valebat. ibid. num. 5
aestimatio rei in dotem data nost operatur omnes effectus vendi-
tionis. ibid. num. 14
aestimatio rei in dotem data facta ad alium finem, quam, vt faciat.
num. 15. Idem si contentum fuerit, quod solito matrimonio res
ille data in dotem restituantur pro eodem precio, quo aestima-
ta fuerunt. num. 16. Idem si dictum est quod restituantur vxori si
tum extabunt, habita tam ratione augmenti, & minutionis viri
boni arbitrii. num. 18. Quod procedet etiam si nulla sit facta
mentio augmenti vel diminutionis. num. 19. Et quid si pactum fac-
tit, quod electione mariti res, vel auctio rebus reficiatur. num. 20
aestimatio rerum in dotem datarum effectus. ibid. num. 17
aestimatio rei in dotem date quantitate non expresa, remanet
tres dotalis, nec presumuntur facta venditio. ibid. num. 21. Idem si
tempore aestimationis maritus dotem recipiens, non habet in
bonis valorem illius. num. 22. Idem quando aestimatio non equi-
valet ipsi rei, sed est longe minor. num. 23
aestimatio rerum in dotem traditarum, facta postea ex intervallo
constante matrimoniò non facit presumiri emptionem, sed reim-
manent dotalis. ibid. num. 24
actas est quid incertum. pres. 50. lib. 2. num. 24
actas probari debet ab eo, qui ut aliquid consequatur, habilem fe-
dicit, & idoneum. ibid. num. 32
actas vel maior vel minor generatio probanda, non est adeo dif-
ficilis probationis. pres. 51. lib. 2. num. 2. Quomodo autem proba-
tio ea fiat. num. 3. 8. 11. 29. 33. 38. 42. 55. & 17. eodem, & seq.
actas minor coniecturis probatur. q. 58. lib. 1. num. 16
actas testimonio vicini, vel consanguinei probatur, si etate maior
est, & de probanda etate in totum agitur. pres. 51. lib. 2. num. 50
Et quando id fallat. ibi. num. 51. & 52
actas non probatur testibus per aspectum, quando agitur de pro-
banda etate non cognoscibili a omnibus. pres. 51. lib. 2. num. 58
actas negativa probari debet ab eo, qui eam deducit. presump-
t. 50. lib. 2. num. 15
actatis presumptio, & conjectura demonstrativa, stans pro eo, qui
eam allegat, probatio est loco. ibid. num. 37
actatis cognitione non cadit in consanguineum vel vicinum, quando
est longe maioris etatis, quam is, de quo agitur. pres. 51. lib. 2.
num. 45
actatis excessus, vel magnus vel modicus, quomodo cognoscatur
& probetur. pres. 51. lib. 2. num. 65
actatem, apectum, & effigiem, cursu temporis homines mutare,
pres. 50. lib. 2. num. 4
actatem qui affirmatiè deducit, probare debet. ibid. num. 5
actatem probandam ab eo, qui commodum ex ea sensibus est, si
ue affirmatiè, siue negatiè deducatur. num. 6
actatem vel affirmatiè, vel negatiè deducens, probare debet,
ibid. num. 18
actarem minorem deducens, probare debet, vbi de actu iam gesto
irritando agitur. num. 21
actatem deducens probare non debet, quando ad actum iustifica-
dum deducitur. num. 28
actatem deducens probare debet, quando respectu actus futuri
deducitur ad illum impedendum. num. 30
actet non probat testis, eiudem vel minoris etatis existens. pres.
51. lib. 2. num. 48
actet probat testis de aspectu, quando agitur de probanda etate
communiter cognoscibili. pres. 51. lib. 2. num. 63
affectione ab habitu in quo differat. q. 14. lib. 1. num. 19
affectione conteratione assidue augetur. pres. 29. lib. 3. num. 43
affectione quam quis erga res suas, & majorum suorum habet, confi-
derabilis est. pres. 83. lib. 3. num. 21
agnatus proximior preferitur remotiori in successione fideicom-
missi conditionalis. pres. 93. lib. 4. num. 6
agnatus qui nondum natu fuit, sed tantum concepti tempore euenie-
tius calus successions ad fideicom. conditionale, presumuntur à
testatore vocati. pres. 93. lib. 4. num. 4. Et quid si reperiuntur agna-
ti, quorū unus crat natus tempore condit testamentū, alter ve-
ritati natus est tempore quo euenit conditionē. ibid. num. 5
agnatus presens, & tacens alienationi facta ab agnato, non pre-
mitur confitire. pres. 99. lib. 6. num. 22
agnato admisso ad successionem, & nato eo tempore, quo euenit
conditio, si deinde natus est alter eiusdem gradus non admittit
ad successionem, nec concurreat cum iam admisso. pres. 93. lib.
4. num. 7. Declaratur hic casus, & limitatur, ibid. sub eodem. 7.
agnatus, cuius consensus ex dispositione requiritur, subscribendo
actui celebrato ab agnata, in sui prejudicium, non presumuntur
approbas. pres. 66. lib. 3. num. 19. Quod tamen, quomodo acci-
plendum. num. 20
agi cultura infert adiunctionem hereditatis, sed non necessariò, sed
tunc solum cum sit animo aequali hereditatem. pres. 107.
lib. 4. num. 75
Alciati consideratio in rubrica de vulgari. num. 6. reiicitur. pres. 108.
lib. 4. num. 49
Alex. Maced. noluit ab alio pingi quam ab Appelle, nec ab alio sia

Index in Lib. Sex

gi, quam à Lysippo, pref. 92, lib. 6, nu. 10. Et quanti fecerit pyndarum, pref. 100, lib. 6, n. 10.

Alexandri Secun di Pontifici Maximi bonus dolus, & solertia, qui promissa impunita Episcopo Simoniaco ab eo confessionem extorxit, pref. 3, lib. 5, n. 39.

alienatio rem meam si consentio adhibita protestatione salvo interesse meo, protestatio intelligitur respectu pretij non autem ipsius rei, pref. 47, lib. 6, n. 13.

alienare sic dicitur, in testamento hæredem instituit, vel legatario relinquit, pref. 189, lib. 4, n. 46.

alienatio prohibitus censetur etiam prohibitus contrahere, quando ex contractu peruenit ad ipsam alienationem, pref. 93, lib. 6, n. 2.

alienationis nomine continetur omnis actus, quo ipsius rei dominium transferunt, pref. 97, lib. 2, n. 32.

alienationis prohibitus est vocationis, & substitutionis accessoria, & non extendit fideicommissum, pref. 68, lib. 4, n. 20.

alienatio generalis honorum ita transfiit dominium in acquirentem sicuti specialis, pref. 167, lib. 4, n. 10.

alienatio mea facta non annulatur ad detrimentum illius, qui acquisiuit, si metus particeps is non fuit, pref. 8, lib. 4, n. 19.

alienatio rei tempore peritura conceditur citra ius, & nomen hæreditatis, pref. 101, lib. 4, n. 74.

alienatio titulo lucrativo facta quid differat ab alienatione titulo onerofo, pref. 67, lib. 4, n. 9.

alienatio titulo lucrativo facta in fraudem fisci, vitiatur, presum. 9, lib. 5, num. 13.

alienatio rerum ecclesiæ facta sine auctoritate Episcopi non tenet, pref. 3, lib. 6, n. 18.

alienatio honorum ecclesiæ facta à Prelato in consanguineos suos obseruata solemnitate requisita, & in utilitatem Ecclesiæ valet, & constituit, pref. 54, lib. 3, n. 1.

alienatio omnium honorum facta tamen multo tempore ante delictum commissum nulla delinq'cendi suspicione existente, fraudem non arguit, pref. 14, lib. 3, n. 15. Aut si de delicto in genere tantum cogitatur sibi, ibid. num. 6. Aliud si facta sit titulo lucrativo multo quidem tempore ante delictum commissum, subfinito tamen suspicione delictum committendi, ibid. num. 7. Idque procedere etiam in alienatione maioris partis honorum tantum, nu. 9. Aut in alienatione omnium membrorum, nu. 9. Et quod non inter sit etiam si temporibus intercalatis fiat alienatio, nu. 10. Cum etiam habet in alienatione cum titulo onerofo, nu. 11. Cessat tamen fraudis suspicio si re ipsa pretium numeratum sit, quod loco rei succedit, num. 12. Et alienatio em viliori prelio factam, ad iustum pretium tantum retocari, nu. 13.

alienatio honorum in fraude fisci facta non presumitur ab eo, qui ita deliquerit, ut puniri se posse non speraret, pref. 124, lib. 3, n. 14. Idem si alienatio iustis de causâ facta sit, nu. 1, 5, eod.

alienatio bonorum titulo lucrativo facta, & delicto statim subsequit, scilicet presumitur, pref. 14, lib. 3, n. 17. Idem si titulo onerofo fiat, num. 18. Nisi tamen aliqua repugnaret ratio, num. 22, eod.

alienatio bonorum ante delictum commissum in fraudem fisci commissa dictum omnium bonorum facta in persona propria, plenaria, pref. 124, lib. 3, n. 23. Distinguit Bart. tres casus relationis, nu. 24, 25, & 26, eod.

alienatio in fraudem fisci facta presumitur, quando aliens in possessione rei alienata perseverauit, pref. 124, lib. 3, n. 30. Aliatenans conjectura concurrente, nu. 31. Nec refert si alienans adhibuit clausulam constituti se possidere nomine illius in quem facta est alienatio, nu. 32. Item facta corporali etiam traditione, si fraudulenta traditionis alia conjectura adsit, nu. 33. Fallit tamen si fractus empiori perfolueret, quo casu fraudis cessat presumptio, nu. 34. Item si vñlum fructuum sibi referuisset, cuius causa tunc in possessione dicetur esse, num. 36. Vbi tamen pretij inspicida quantity, nu. 37. Idem si modico tempore peruererit et in possessione, cessat enim fraudis suspicio, nu. 38. Idem si alienatione facta, vel a cunctate capite abesse, vel decessit relictus imponeribus ignavis celebrari contraactus, nu. 39.

alienatio honorum ante delictum commissum clam facta, presumitur in fraude fisci facta, pref. 124, lib. 3, n. 40. Distinguunt Bart. aliquos casus relationis, num. 41, 42, & 43.

alienatio quando clam facta dicatur, pref. 124, lib. 3, n. 44.

alienatio in fraudem fisci dicitur, si facta sit sub conditione, velut dono si bona mea publicari configerit, pref. 124, lib. 3, n. 46.

alienatio facta ex causa necessaria, non presumitur in fraudem facta emanasse, pref. 124, lib. 3, n. 67.

alienatio rei consentiens sibi praediudicat, ut alienatio nequeat revocari, pref. 115, lib. 3, n. 52.

alienatio rei dotalis consentiens mulier, presumitur non meru, sed sponte sua fecisse, pref. 127, lib. 3, n. 1. Et multo magis adhibitus affinitibus eius, vel sanguine iunctis, num. 6.

Præsumpt. Iacobi Menochij.

aliqua colliguntur, testatorem voluntiis alimenta præstari debere, in domo ipsius alimentari, ibid. nu. 78.

Alimentus legatis quantum præp. ipsius sit præstandum, quando similes sunt legata non adiecta quantitate, pref. 157, lib. 4, n. 32.

Quod quando veniunt præstanta ex pecuniarum quantitate, pecunia ipsa non est impendenda, sed reponenda ad honestum lucrum, & ex eo reditu erunt præstanta alimenta, ibid. nu. 33. Et quod si insipientur in præstantis alimentis, ibid. nu. 34.

Alimentis legatis nunquid debeantur fratrem vxori, & filii legati, si non constat de testatoris voluntate, pref. 157, lib. 4, n. 39.

Quod legatum alimentorum sit quid personale, & personam non egreditur, ibid. num. 40.

alimenta si duobus sint coniunctim legata, nec testator expresse disposuit, quod altero eorum decadente, vel repudiante superest totum haberet, portio premortuus, vel repudiatus alteri non accrescit, presump. 158, lib. 4, n. 2.

alimentorum præstatio arguit quem esse alterius filium, presum. 34, lib. 6, n. 33.

alimenta, quae legis dispositione præstantur, aliter præstanta sunt quam ea quae testatoris dispositione debentur, pref. 199, lib. 4, n. 23.

alimenta proposita ab aucto nepotis, cuius bona ad ministrandum, dictum præstata ex bonis ipsius nepotis, pref. 71, lib. 6, n. 3.

alimenta cui non debeantur bonis publicans, lib. 3, pref. 124, lib. 5, 52.

alimenta debita legis dispositione, debentur euam de præterito, lib. 1, q. 46, nu. 38.

alimenta relicta a testatore, prout in vita constituerat, intelliguntur secundum annos immediatè precedentes, lib. 3, pref. 6, n. 38.

alimenta nomine quid in legato continetur dicatur, pref. 157, lib. 4, n. 13.

Quod alimentis legatis præstanta sunt etiam ligna non solum pro coquendis cibis, sed etiam calefaciendi causa hernali tempore, ibid. num. 24. Comprehenditur etiam aqua, quando in ea regione vendi solet, ibid. num. 25. Venit etiam equus, si alimenterij dignitas id fert, ibid. num. 28. Et pariter servatores præstant debent, ibid. num. 29. Et pro ipsius servis danda sunt salario, ibid. Contingent etiam nomine alimentorum legatorum medicinae, ibid. num. 3.

Et continentur impensis studiorum, ibid. num. 31.

alimentorum causa dicuntur causa pia, & idcirco legatum alimentorum dicitur pium, pref. 115, lib. 4, n. 14. Intellige, quando alimenta relicta fuerunt pauperi, fucus si diuini, ibid. num. 15.

alimenta quo tempore sunt præstanta, pref. 157, lib. 4, n. 26. & ibid. num. 51.

Et alimentis legatis quoque sunt præstanta, & quoque ea debantur, si simpliciter sunt legata, nec constat de testatoris voluntate, ibid. num. 36.

Quod si testator legavit alimenta vñque ad puberatum, pueris debentur vñque ad annum decimumquattum, pueris vñque ad decimumquattum, ibid. num. 37.

alimenta debentur etiam si conditio mixta casu deficiat, pref. 181, lib. 4, num. 42.

alimenta quis ex eo loco capere præsumuntur, vbi labores sustinet, pref. 71, lib. 6, n. 9.

alimenta reliquantur, aliquando tacite, aliquando expresse, quaque vñque modo, pref. 157, lib. 4, n. 1 & seq.

alimentorum legatum nil differt à legato educationis, pref. 157, lib. 4, num. 14.

alimentorum legatum non reiteratur, pref. 158, lib. 4, n. 3.

alimenta legata à quibus præstari debent, pref. 157, lib. 4, num. 42.

Quod si heres in dubio censetur grauiatus à testatore præstare legata, & eo defuncto adita hereditate, ipsius heres, ibid. num. 43.

Si vero heres non adiut, vel adiut, & factus est locus substitutio, substitutus ille præsumitur grauiatus præstare legata, ibi. n. 44.

Præstantur quandoque legata alimenta ab uno ex legatariis, quæ testator grauauit dicto onere, ibid. n. 46.

Et legatariis ipsi vita funet præstantur ab eorum hereditate, ibid. num. 47.

Præstantur quandoque ab executoribus testamenti, ibid. num. 48.

Aliquando etiam ab aliis fructuariis, cui testator hoconus imponit, ibi. n. 49.

Et alij deficitibus tenent præstare alimenta ille, ad quæ peruererunt testatoris bona, etiam si fucus is fit, qui ea obtinuit, ibid. n. 50.

alimentis legatis, in quo loco erunt præstanta, pref. 157, lib. 4, n. 52.

Quod si sunt præstanta mulieri, que saluo eius honore non potest habere cum herede, sunt ei præstanta extra propriam dominum heredis, ibid. n. 53.

Idem quando alimentarius ob immodi casu heredis saepe cum herede habere non potest, ibi. n. 54.

Et sunt præstanta ab herede extra propriam dominum eius quod inter ipsum, & alimentarium orta est, etis, & inimicita, ibid. n. 55.

Idem quando plures heredes, qui præstare tenentur alimenta, diuerterunt bona ipsa testatoris, & se præstatum habere ceperunt, ibid. n. 56.

Idem quando casu aliquo formata evenit, vitalime præstari nequeat in domo heredis, ibi. n. 57.

Idem quæ conjectura aliquia colligitur, testatorem voluntiis alimenta præstari debere, in domo ipsius alimentari, ibid. nu. 78.

amicitia magna equiparatur cognationi, pref. 4, lib. 5, n. 23.

amicitia vera, quæ facienda, pref. 89, lib. 4, n. 70.

amicitia coniunctus si vulnerauit amicum, non presumitur animo occidendi vulnerare, pref. 40, lib. 5, n. 22.

Intellige, vt ibi. nu. 24.

amicitia quæ proficitur a diffimilibus dura est, & aspera, presum. 10, lib. 2, n. 41.

amicitia maioris est pondus quam fratrem, pref. 124, lib. 3, n. 29.

amicitia propinquitati, & gratia necessitudini præferit quam in filiis præferri potest in bonorum successione, q. 18, lib. 1, n. 17.

amicus licet suorum, appellatione veniat, non tamen dicitur suus ratione sanguinis, & sic non dicitur successor sanguinis, presum. 89, lib. 4, n. 66.

amicus quomodo a pari procedat cum venientibus ab intestato, pres. 89, lib. 4, n. 68.

amicus procedit a patre cum venientibus ab intestato, & ita caput ex testamento minus sollem, sicut caput qui venient ab intestato, to. pres. 166, lib. 4, n. 43.

amicus potest agere pro amico sine mandato, sicut coniunctus pro coniuncto pres. 89, lib. 4, n. 69.

Amon Davidis filius Thamat sororem suam morbo simulato ad se vocatam constupravit, pref. 17, lib. 5, n. 15.

amor nullus vincit paternum, pres. 89, lib. 4, n. 118.

amphitapa quid omni est, pref. 161, lib. 4, n. 6.

amphora quid sit, pref. 152, lib. 4, n. 22.

Et cuius sit mensuræ, ibid.

anadema est vox græca, significatque apud nos redimiculum, pres. 163, lib. n. 6.

Angeli caerulei in I. sed, & si de sua ff. de acq. hæred. refellitur, pres. 49, lib. 6, n. 19.

animæ ceteris omnibus est preferenda, pref. 112, lib. 4, n. 4.

animus esse mortalem contendens hereticus censetur, idem si affirmat non repetiri Paradisum, Purgatorium vel Infernum, pref. 6, lib. 5, n. 12.

animus ex verbis iam prolatis facile declaratur, pref. 7, lib. 5, n. 9.

animus declaratur, qualis antea fuerit, ex his, quæ incontinenti sunt pres. 66, lib. 4, n. 43.

animus talis presumitur qualem vel verba, vel facta ipsa declarant, pres. 3, lib. 6, n. 2.

Et declaratur qualis fit animus verbis iam prolatis, ibid. n. 13.

Etiudicatur ex loqua, nu. 14.

Et quomodo factis declaratur, nu. 20.

Declaratur enim plus factis quam verbis, nu. 21.

Eranimus precedens declaratur ex facto subsecuto, num. 23.

animi sola destinatio dicitur deliberatio sine verbali expressione, pres. 9, lib. 4, n. 19.

animi mutatio non presumitur, pref. 37, lib. 6, n. 5.

animus deliberatus occidens à quando presumitur, pres. 38, lib. 5, n. 1.

vbi virginis conjecturæ animi deliberata occidens, in lib. de arbitrio iudicabatur enumerantur, nu. 2.

animus delinquenti vel non, quando, & quomodo conjecturis, & presumptionibus declaratur, pref. 40, lib. 5, n. 1, & per tot.

annexa domui quando in legato domus ventiant, pres. 129, lib. 4, num. 19.

anno causa totius exercitus robur est, & Reipub. salus, presump. 72, lib. 2, n. 26.

annorum vel 10, vel 20, cursus ad indicendam obligationem, vel titulum respectu futuri temporis non sufficit, presump. 131, lib. 3, num. 54.

anulus si mulierit acenti traditus sit a viro verbis matrimoniū significantibus presumitur, ibi. nu. 1.

alloidalis & liberam non fealdem in dubio rem presump. pres. 9, lib. 3, num. 1.

alloidalis vñrum res sit ex verbis concessionis presumitur, ibi. nu. 1.

alloidalis, & liberam non presumitur res in estimatio ciuitatis non de scripta, in quo alia describitur, ibid. nu. 41.

alloidale rem est colligi ex signis, pref. 91, lib. 3, n. 35.

alloidale, & liberam non fealdem in dubio rem presump. pres. 91, lib. 3, n. 1.

alloidale etiam fealdem presumpitur, si a Principe donante factum sit, pref. 91, lib. 3, num. 11, eod.

Nec refert si dicat Princeps, nostri Principatus, & dominij, & aliorum quorumlibet iuribus semper salutis, nu. 13, atri aliiquid annuatum Principi prestat, nu. 14.

alloquio ad auctes secreta cum eo, qui delictum deinde commisit, si alia concurrunt administrula, Torture facit locum, q. 98, lib. 1, n. 115.

Quæ autem concurrere debent, ibid. nu. 116.

altari seruens mulier viro cohabitans, si de traditione a viro facta non constet, matrimonium non presumitur, ibid. nu. 13.

anulo tradito expresso confensu accende, vel sponsalia, vel matrimonium contractum censetur, pref. 2, lib. 3, n. 2.

anuli traditione signum esse aquiuicium, pref. 2, lib. 3, n. 1.

anuli traditio regulatur secundum expresa verba, & actum precedentem, ibid. nu. 3.

anulom mulieri tradens filius, eiusque digitu immittens non in apparatu matrimonij, quid presumatur, pref. 2, lib. 3, n. 9.

anulum gestans mulier viro cohabitans, si de traditione a viro facta non constet, matrimonium non presumitur, ibid. nu. 6.

anulo tradito in apparatu matrimonij, presente Sacerdote, vel ad foras Ecclesiæ, matrimonium presumitur etiam in loco, vbi anuli traditio nihil significare, num. 7.

Et quid si eo in loco traditus sit a parte, matrimonij apparatu, num. 8.